

D E C I Z I E

15 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinînd recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru,

în cauza la cererea introductivă a Societății cu Răspunderea Limitată „Alo-Taxi” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de întreprinderea fondată.

Împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, prin care a fost respinsă cererea de admitere a creanțelor înaintată de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru,

a c o n s t a t a t:

La 13 octombrie 2014, SRL „Alo-Taxi” a depus în instanța de insolabilitate cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de întreprinderea fondată, invocînd incapacitatea de plată a datoriilor.

În motivarea cererii a invocat că, obiectul principal de activitate a SRL „Alo-Taxi” este arenda autoturismelor și prestarea serviciilor de transport de călători. Însă, pe motivul scăderii volumului de afaceri și pierderii financiare a întreprinderii a dus la micșorarea esențială a posibilității de achitare cu creditorii, astfel, în vederea protejării intereselor întreprinderii și a creditorilor, consideră necesar intentarea procesului de insolabilitate în conformitate cu art. 10 al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Menționează că în urma raporturilor juridice comerciale, ajunse la scadență față de diverși creditori SRL „Alo-Taxi” se află în situația de a nu-și mai putea achita datoriile născute în cadrul acestor raporturi, situație caracterizată prin incapacitatea de plată.

Susține că SRL „Alo-Taxi” înregistrează datorii creditoriale față de SRL „Continent” în sumă de 432 633,48 lei, SRL „Cosmostar” în sumă de 2 130 060,25 lei și SRL „Sadia Impex” în sumă de 301 lei, în total 2 562 994,73 lei.

Afirmă că în prezent se află într-o incapacitate totală de onorare a obligațiunilor financiare față de creditori, fapt confirmat și prin raportul financiar.

Totodată, invocă că în prezent SRL „Alo-Taxi” este implicată în mai multe litigii judecătorești cu debitorii săi, și anume, cu Garbuz Sergiu cu suma de 6873 lei, Comorovschi Vitali cu suma de 86 985 lei, David Iurie cu suma de 6800 lei, Voznoi Vladimir cu suma de 75 500 lei, Popanu Constantin cu suma de 31 619 lei, Lupu

Eduard cu suma de 1000 lei, Bunu Gheorghe cu suma de 4440 lei, Bocancea Victor cu suma de 2300 lei, Cerneavschii Grigorii cu suma de 58 865 lei, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat cu suma de 42 500 lei, Chiperi Mihail cu suma de 5810 lei, Isciuc Victor cu suma de 8720 lei, Custiuc Grigore cu suma de 900 lei, Nastas Andrei cu suma de 1000 lei, Verdeș Anatolie cu suma de 1000 lei, Costa Ghenadi cu suma de 80822,09 lei, iar în total cu suma de 415 134,09 lei.

La fel, indică că SRL „Alo-Taxi” a avut câștig în trei procese de judecată în vederea încasării datoriei de la debitorii săi, care însă nu iau restituit datoriile pînă în prezenta.

Menționează, că întru executarea creanțelor stipulate în art. 16 al Legii insolabilității, SRL „Alo-Taxi” deține mijloace fixe în valoare de 427 958 lei și mijloace bănești în conturile bancare în mărime de 100 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2014, a fost admisă spre examinare cerere introductivă depusă de debitorul SRL „Alo-Taxi” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de întreprinderea fondată. În scopul prevenirii modificării stării bunurilor, în perioada de pînă la intentarea procesului de insolabilitate s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare, fiind numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Magnet Victor”, care întrunește toate cerințele legale și dispune de calificarea respectivă, confirmată prin certificatul de instruire profesională nr. 20529 din 06 decembrie 2011. Totodată, a fost obligat administratorul provizoriu să notifice părțile despre faptul că ședința de examinare a cererii este numită pentru data de 17 noiembrie 2014 ora 10.30.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014, a fost admisă cererea introductivă a debitorului SRL „Alo-Taxi” cu privire la intentarea procedurii de insolabilitate față de întreprinderea fondată și intentată procedura de insolabilitate față de SRL „Alo-Taxi”, fiind desemnat în calitate de administrator al procesului de insolabilitate ÎI „Magnet-Victor”, care dispune de calificarea respectivă, confirmată prin certificatul de instruire profesională nr. 20529 din 06 decembrie 2011.

Prin aceeași hotărîre s-a dispus notificarea creditorilor SRL „Alo-Taxi” că termenul limită de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv este data de 15 ianuarie 2015, iar creditorii cu creanțe garantate să precizeze neîntîrziat bunurile din masa debitoare în privința căror dețin un drept de preferință, precum și temeiurile apariției acestui drept. A fost stabilit administratorului insolabilității termenul limită de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului creanțelor definitive pînă la data de 30 ianuarie 2015 și stabilită ședința de validare a creanțelor pentru data de 12 februarie 2015 ora 10.00.

La 13 ianuarie 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, DAF Centru a depus instanței de insolabilitate o cerere de recunoaștere în calitate de creditor al procesului de insolabilitate SRL „Alo-Taxi” cu suma creanțelor în mărime de 133 368,83 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015 a fost respinsă cererea de admitere a creanțelor înaintată de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, DAF Centru.

La 09 septembrie 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, DAF Centru a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolabilitate din 26 mai 2015, solicitînd repunerea în termen și admiterea recursului, casarea încheierii

contestate și emiterea unei noi încheieri cu privire la dispunerea validării creanțelor organului fiscal în sumă de 133368,83 lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerînd-o ilegală și neîntemeiată.

Sustine că Curtea de Apel Chișinău la data pronunțării încheierii din 26 mai 2015 contrar prevederilor art. 6 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, nu a citat și înștiințat reprezentantul creditorului Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru despre data și ora desfășurării ședinței, astfel încît Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru fiind-ui îngăduit dreptul la un tribunal echitabil, a fost privat de dreptul și de posibilitatea de a-și expune poziția în ședința judiciară vis-a-vis de problemele soluționate și referitor la faptul că administratorul SRL „Alo-Taxi” Victor Magnet a prezentat probe nejustificative prin ce a dus instanța în eroare.

Menționează că întru executarea hotărîrii instanței de insolvență din 01 decembrie 2015 cu privire la intentarea procesului de insolvență față de SRL „Alo-Taxi” și notificării Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru a informat administratorul insolvenței Magnet Victor, despre faptul că conform datelor din SISF creanțele SRL „Alo-Taxi” față de BPN la situația din 01 decembrie 2014 (data emiterii hotărîrii de intentare a procesului de către instanța de insolvență) constituie -133368.83 lei; prin Decizia nr. 62 din 12 decembrie 2014 a stins prin scădere obligațiile fiscale ale debitorului „Alo-Taxi” SRL în baza hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014 în sumă de 133368,83 lei; la data de 13 ianuarie 2015, în cadrul termenului limită oferit de către instanța de insolvență, prin intermediul cancelariei instanței a depus cerere de admitere a creanțelor în sumă de 133368,83 lei cu descifrarea detaliată pe blancheta autorității unde este indicată expres adresa DAF Centru MD - 2012, mun. Chișinău, str. Mt. Varlaam nr. 65.

Remarcă că pentru ședința de validare a creanțelor din 12 februarie 2015 orele 10.00, administratorul Magnet Victor nu a fost pregătit, nu a verificat creanțele și nu a prezentat tabelul definitiv motivînd că la materialele dosarului nu era anexată cererea organului fiscal, ședința fiind amînată pe un termen nedeterminat cu obligativitatea citării ulterioare a creditorilor, inclusiv a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru.

Afirmă că în speță se evidențiază încălcarea de către administratorul al insolvenței a termenului limită de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului creanțelor definitive stabilit de către instanță pînă la data de 30 ianuarie 2015.

Cît și a prevederilor art. 6 alin. (1) al Legii insolvenței și art. 105 alin. (1) din CPC, care indică că citația și înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmînării citației sau înștiințării se înscrie pe citație sau înștiințare în partea care se înmînează destinatarului, precum și pe cotor, care se restituie instanței.

Or, prin citațiile și avizele de recepție, instanța de insolvență a citat Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru la adresa str. Arborilor 17/1, Chișinău, or citarea a avut loc la o adresă greșită decît sediul DAF Centru.

Insistă că la materialele pricinii nu se regăsește nici o confirmare referitor la faptul expedierii în adresa Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru cu sediul MD - 2012, mun. Chișinău, str. Mt. Varlaam nr. 65 a citației sau înștiințării, precum și recepționarea acestora.

La fel invocă că nici încheierea contestată din 26 mai 2015 nu a fost expediată în adresa organului fiscal or, necomunicarea în modul corespunzător de către instanțele de judecată a actelor de procedură către participanții la proces ar putea încălca principiul egalității părților în drepturile procedurale, fapt stabilit de art. 26 alin. (4) CPC, care prevede că egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Relatează că la data de 04 septembrie 2015 Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru a depus cerere prin cancelaria instanței cu solicitarea de a fi eliberată în termen cât mai restrâns posibil o copie a actului judecătoresc adoptat la ședința de judecată din 26 mai 2015, tot în aceeași zi încheierea și a fost eliberată reprezentantului organului fiscal contra semnătură pe coperta dosarului, iar conform art. 116 CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc).

De asemenea invocă că instanța de insolabilitate a aplicat eronat și a încălcat normele de drept material, iar circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii nu au fost stabilite.

Cu referire la prevederile art.5 alin.(3) și art.143 alin.(4)-(5) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, susține că încălcarea de către administrator a termenului limită de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului creanțelor definitive stabilit de către instanță pînă la data de 30 ianuarie 2015 nu poate fi imputată organului fiscal și o poartă integral administratorul cu consecințele ce vor urma.

Mai invocă că contrar prevederilor art. 68 alin. (1) din Legea insolabilității administratorul insolabilității profitînd de faptul lipsei reprezentantului organului fiscal a dus în eroare instanța prezentînd informația din contul curent generalizat al debitorului la o altă dată decît data intentării procesului de insolabilitate.

Astfel, menționează că administratorul a prezentat informația din contul curent generalizat la situația din 31 decembrie 2014 și 10 martie 2015, în care sunt înregistrate evident sume mai mici, deoarece la 12 decembrie 2014, organul fiscal prin Decizia nr. 62 a stins prin scădere obligațiile fiscale ale debitorului SRL „Alo-Taxi” SRL, în baza hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014 în sumă de 133368.83 lei.

Totodată, obligațiile fiscale menționate de administrator la situația din 31 decembrie 2014 și 10 martie 2015 sunt obligații fiscale apărute după intentarea procesului de insolabilitate și în conformitate cu prevederile art. 2 al Legii insolabilității, constituie obligații ai masei debitoare, ce se execută în prealabil, în mod curent, pe măsura apariției lor.

În final remarcă că administratorul insolabilității nu a prezentat și nu a anexat la materialele dosarului actul judecătoresc de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii în cadrul dosarului de contencios administrativ aflat pe rol la judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Aceleași prevederi sunt reglementate și de art. 425 al CPC RM, care indică că termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului rezultă că încheierea recurată a fost emisă și pronunțată în lipsa reprezentantului Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru, iar ultimul insistă că copia încheierii a fost primită la 04 septembrie 2015.

Alte date care ar atesta data recepționării de recurent a încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015 nu au fost prezentate.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 09 septembrie 2015 în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015 și de a restitui pricina spre rejudecare din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

După cum denotă materialele pricinii SRL „Alo-Taxi” a depus în instanța de insolvență cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de întreprinderea fondată, invocând incapacitatea de plată a datoriilor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2014, a fost admisă spre examinare cerere introductivă depusă de debitorul SRL „Alo-Taxi” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de întreprinderea fondată. În scopul prevenirii modificării stării bunurilor, în perioada de până la intentarea procesului de insolvență s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare, fiind numit în calitate de administrator provizoriu ÎI „Magnet Victor”, care întrunește toate cerințele legale și dispune de calificarea respectivă, confirmată prin certificatul de instruire profesională nr. 20529 din 06 decembrie 2011. Totodată, a fost obligat administratorul provizoriu să notifice părțile despre faptul că ședința de examinare a cererii este numită pentru data de 17 noiembrie 2014 ora 10.30.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2014, a fost admisă cererea introductivă a debitorului SRL „Alo-Taxi” cu privire la intentarea procedurii de insolvență față de întreprinderea fondată și intentată procedura de insolvență față de SRL „Alo-Taxi”, fiind desemnat în calitate de administrator al procesului de insolvență ÎI „Magnet-Victor”, care dispune de calificarea respectivă, confirmată prin certificatul de instruire profesională nr. 20529 din 06 decembrie 2011.

Prin aceeași hotărâre s-a dispus notificarea creditorilor SRL „Alo-Taxi” că termenul limită de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv este data de 15 ianuarie 2015, iar creditorii cu creanțe garantate să

precizeze neîntârziat bunurile din masa debitoare în privința căror dețin un drept de preferință, precum și temeiurile apariției acestui drept. A fost stabilit administratorului insolvenței termenul limită de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului creanțelor definitive până la data de 30 ianuarie 2015 și stabilită ședința de validare a creanțelor pentru data de 12 februarie 2015 ora 10.00.

Astfel, întru executarea prevederilor hotărîrii a instanței de insolvență, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru a informat administratorul insolvenței despre faptul că conform datelor din SISF creanțele SRL „Alo-Taxi” la situația din 01 decembrie 2014 constituie 133368,83 lei și că prin Decizia nr. 62 din 12 decembrie 2014 a stins prin scădere obligațiile fiscale ale debitorului SRL „Alo-Taxi” în temeiul hotărîrii de intentare a procesului de insolvență.

Iar la 13 ianuarie 2015, reprezentantul Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău. DAF Centru a depus în instanța de insolvență o cerere prin care a solicitat recunoașterea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău. DAF Centru în calitate de creditor în procedura de insolvență a SRL „Alo-Taxi” cu suma creanțelor în mărime de 133368,83 lei.

Soluționând cererea respectivă, instanța de insolvență a dispus, prin încheierea din 26 mai 2015 respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Instanța de recurs constată, însă, că încheierea dată este una ilegală, fiind emisă cu aplicarea greșită a cadrului legal aplicabil la caz, fără a fi dată o apreciere corespunzătoare cererii supuse examinării, cât și motivelor aduse în sprijinul acesteia, mai mult că aceasta este lipsită și de putere de convingere, cât și emisă cu încălcarea normelor de drept procedural.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 4 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, participanți la procesul de insolvență sunt: administratorul provizoriu, administratorul insolvenței, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul sau, după caz, reprezentantul debitorului, alte organe și persoane stabilite în prezenta lege, iar aliniatul (2) al aceluiași articol stabilește că organele și persoanele stabilite la alin. (1) trebuie să asigure efectuarea rapidă a actelor și a operațiunilor prevăzute în prezenta lege, realizarea în condițiile legii a drepturilor și a obligațiilor celorlalți participanți la aceste acte și operațiuni.

Potrivit art. 6 alin. (1), (2) și (4) al aceleiași Legi, care reglementează citarea, notificarea și înștiințarea participanților la proces, citarea participanților la proces se efectuează de către instanța de insolvență din oficiu. În procedurile contencioase reglementate de prezenta lege vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sînt supuse spre soluționare instanței de insolvență în condiții de contradictorialitate. Notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege și prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

În acest context, la caz, au relevanță dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea insolvenței care indică că instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvență, a litigiilor ce țin de masa debitoare, precum și a art. 141 alin. (1) a legii date conform căror, cererea de admitere a creanțelor

are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art.19.

Iar potrivit 100 alin. (1) CPC, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Conform art. 102 alin. (3) și (4) CPC, comunicarea citației se realizează prin înmânarea ei participanților la proces, martorilor, experților, specialiștilor, interpreților astfel încât aceștia să se poată pregăti de proces și să se prezinte la timp în fața instanței. Citația se înmânează părții cu cel puțin 3 zile înainte de data judecării.

În conformitate cu art. 105 alin. (1) CPC, citația și înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmânării citației sau înștiințării se înscrie pe citație sau înștiințare în partea care se înmânează destinatarului, precum și pe cotor, care se restituie instanței.

Prin prisma normelor enunțate, instanța de recurs reține că din procesul-verbal al ședinței instanței de insolabilitate din 26 mai 2015, rezultă că instanța de insolabilitate a examinat cererea cu privire la admiterea creanței înaintată de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru în lipsa ultimului, iar la materialele dosarului lipsesc careva probe cu privire la citarea legală a acestuia în ședința instanței de insolabilitate din 26 mai 2015, fapt ce contravine prevederilor legale enunțate.

Aici, este important de menționat că din copia înștiințărilor anexate la cererea de recurs (f. d. 54-57) direct rezultă că acestea au fost expediate, prin scrisori recomandate cu aviz de recepție, pe numele Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru pe adresa str. Arborilor 17/1, mun. Chișinău, deși în cererea de admitere a creanțelor ultimul a indicat o altă adresă, respectiv, toate înștiințările au fost expediate pe o adresă incorectă, fapt ce a generat restituirea înștiințărilor împreună cu avizele de recomandare, cu mențiunea că așa organizație pe adresa indicată nu se află (f.d. 56).

Cu toate că, în cererea de admitere a creanțelor Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru a indicat concret adresă pentru corespondență: str. Mitropolit Varlaam 65, mun. Chișinău, fapt de care nu s-a ținut cont în instanța de insolabilitate.

De altfel, se constată că și încheierea instanței de insolabilitate din 26 mai 2015, prin care a fost respinsă cererea de admitere a creanțelor înaintată de Inspectoratul Fiscal mun. Chișinău, DAF Centru, a fost transmisă ultimei, de asemenea, pe adresa str. Arborilor 17/1, mun. Chișinău și nicidecum la cea indicată de către recurentul în cererea înaintată, în consecință, nefiind careva date de recepționare a acestei încheieri de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău. DAF Centru.

Dat fiind acestea constatări, rezultă că instanța de insolabilitate nu și-a îndeplinit obligația de a-l înștiința Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru asupra actelor de procedură ce urmau a fi efectuate, stabilindu-se cert că încheierea recurată din 26 mai 2015 a fost emisă în lipsa recurentului, care nu a fost legal citat, acestuia nefiindu-i comunicată nici încheierea adoptată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că examinarea chestiunii cu privire la respingerea cererii de admitere a creanțelor fără înștiințarea legală a creditorului care a înaintat cererea respectivă

constituie o încălcare certă a procedurii examinării cererii și poate condiționa îngrădirea nejustificată a dreptului subiecților la un proces echitabil.

Ca urmare, în conexiunea celor descrise se impune necesitatea admiterii recursului și casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2015 cu restituirea pricinii spre rejudecare.

La rejudecare instanța de insolvabilitate urmează să stabilească și acțiunile concrete ale administratorului insolvabilității SRL „Alo-Taxi” întreprinse în vederea verificării temeiniciei creanțelor înaintate spre validare de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru.

Atribuțiile, care sunt prevăzute expres la art. 142 alin. (1) și (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, și care indică că creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilității, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale. Administratorul insolvabilității/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvabilitate și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

Or, din materialele pricinii prezentate instanței de recurs în vederea soluționării recursului declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru, nu rezultă că administratorul insolvabilității a executat atribuțiile sale oferite prin Lege cu privire la verificarea cererii Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru de admitere a creanțelor în mărime de 133368,83 lei.

Pe cînd instanța, ajungînd la concluzia netemeinicii cererii Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru cu privire la admiterea creanțelor și respingerii acesteia, în mod arbitrar s-a referit la existența unui litigiu de drept între SRL „Alo-Taxi” și Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru, obiectul căruia fiind decizia nr. 717 din 19 noiembrie 2013, fără a fi prezentate în acest sens careva probe care ar confirma cele reținute, cît și netemeinicia creanței solicitate spre admitere, de altfel, probe în acest sens nu au fost prezentate nici instanței de recurs.

Din care considerente instanța de recurs este în imposibilitate de a se pronunța asupra autenticității conținutului acestor probe și de a verifica legalitatea soluției adoptate în acest sens.

În aceste condiții, instanța de recurs constată a fi incident motivul de a remarca că, deși art. 5 al Legii insolvabilității acordă dreptul instanței de insolvabilitate examinarea tuturor circumstanțelor relevante cauzei de insolvabilitate, în același timp competențele administratorului sunt strict determinate de lege, pe care instanța de insolvabilitate este obligată să le supravegheze.

Mai mult, rejudecând cauza, instanța de insolvabilitate, urmează să stabilească, prin prisma prevederilor art. 143 alin. (7) din Legea insolvabilității, dacă creanțele pretinse în quantum invocat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru, pot fi admise cu titlu provizoriu pe perioada verificării temeiniciei acestora.

Totodată, avînd în susținere prevederile art. 116 alin. (1) CPC, care indică că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță, instanța de recurs consideră ca întemeiată cererea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului.

Or, pe lângă faptul că la materialele pricinii lipsesc înscrisuri care ar confirma expedierea în adresa recurentului și recepționarea de către acesta a încheierii contestate, ultimul susținând că a făcut cunoștință cu conținutul ei doar la 04 septembrie 2015, totodată, a mai anexat la recurs citații cu avize de recepție, care, deși au fost expediate pe numele Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, DAF Centru, însă pe o adresă incorectă.

Așa dar, fiind cert că judecarea cauzei a avut loc cu încălcarea normelor de drept procedural, prevederile art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței, care indică că hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege nu au relevanță.

Pentru observații arătate mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015 și de a restitui pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) CPC, art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se repune în termen cererea de recurs declarată de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru.

Se admite recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, în cauza la cererea introductivă a Societății cu Răspunderea Limitată „Alo-Taxi” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de întreprinderea fondată, cu restituirea pricinii la Curtea de Apel Chișinău pentru rejudecarea cererii de admitere a creanțelor formulate de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva